ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ἡ Νέα ἡ ΕΠΙΒΑΤΗΝΗ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2018

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ἡ Νέα ἡ ΕΠΙΒΑΤΗΝΗ

Κείμενα:

† Μιχαήλ Γαλανοῦ

ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ τόμος 10ος
Ὀκτώβριος σελ. 90-92

Σειρά:
«Ἁγιολογικά 6»

Copyright:
Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-618-5390-01-3

Ἐκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Ἡ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ἡ Νέα ἡ ΕΠΙΒΑΤΗΝΗ

† Μιχαήλ Γαλανοῦ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη
τῆς ὁσίας μητρός ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς Νέας.

Κατήγετο ἀπό τούς Ἐπιβάτας λεγομένους τῆς Θράκης. Οἱ γονεῖς της, μολονότι προήρχοντο ἐξ ἐπισημοτάτου γένους, ἔλεγον πάντοτε ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει καταγωγή ἐπισημοτέρα ἐκείνης, ἥτις λαμπρύνει τά γνήσια τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ὁ πλοῦτος ἦτο εἰς τάς χεῖράς των ὄργανον φιλανθρωπίας καί κοινωφελείας. Καί κατά τό ἰδικόν των πρότυπον διεπλάσθη ἡ θυγάτηρ των Παρασκευή. Ἐφρόντισαν μέν νά τήν ἐκπαιδεύσωσιν, ἀλλά καί ἐμερίμνησαν ἀκόμη περισσότερον νά δώσωσιν εἰς αὐτήν ἀνατροφήν χριστιανικωτάτην. Προκειμένου μάλιστα περί ἀνατροφῆς τῆς κόρης ἔλεγον συχνά ὅτι ἡ σεμνότης, ἡ εὐσέβεια καί ἡ σωφροσύνη μιᾶς νεάνιδος δύ-

ναται νά ἀποτελέσωσι μόναι ἀγλαΐσματα, δυνάμενα νά διαλάμπωσι καί ἄν ἤθελε προστεθεῖ εἰς αὐτά ὁ στολισμός τῶν ἐκ τῆς παιδείας γνώσεων· καμμίαν ὅμως ἀξίαν δέν ἔχει κόρη παρουσιάζουσα μόνην τήν φυσίωσιν ξηρᾶς μαθήσεως, ἐάν ἤθελεν ὑπάρχει ἐρημία τῶν ἠθικῶν ἐκείνων ἀρετῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι τόν χαρακτῆρα καί τήν τιμήν μιᾶς παρθένου.

Εἰς τήν Παρασκευήν μετεδόθησαν καί ὅλα τά φιλεύσπλαγχνα καί φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν γονέων αὐτῆς. Τόσον, ὥστε ἡμέραν τινα κατεθλίβη καθ' ὑπερβολήν, ὅτε εὑρεθεῖσα μετά τῆς παιδαγωγοῦ της εἰς ἐξοχήν τινα, εἶδε κόρην πτωχήν, τήν ὁποίαν μόλις ἐκάλυπτον τά πεπαλαιωμένα ράκη της. Ἡ ἀγαθή νεᾶνις ἠθέλησε νά τήν ἐλεέσῃ διά χρημάτων· ἀλλά μετά λύπης παρετήρησεν ὅτι δέν ἔφερε μαζί της. Διά πρώτην φοράν τότε εὗρεν, ὅτι καλόν ἤθελεν εἶναι, ἐάν ἐσυνήθιζε νά φορῇ κοσμήματα. Ἔφερεν ὅμως σταυρόν χρυσοῦν καί ἤρχισε νά τόν ἐκβάλῃ. Ἡ παιδαγωγός ὥρμησε νά τήν ἐμποδίσῃ. Δέν εἶναι ὀρθόν, τῇ εἶπε, νά δώσῃς εἰς ἐλεημοσύνην τόν σταυρόν σου. Καί ἡ Παρασκευή ἀπεκρίθη· ὁ σταυρός δέν μᾶς ἔφερε τήν ἐλεημοσύνην; Διατί λοιπόν τό ἰδικόν μου κόσμημα, τό ὁποῖον τό ὑπενθυμίζει, νά μή χρησιμεύσῃ εἰς ἔλεος καί ἀνακούφισιν ὑπέρ τῆς πτωχῆς αὐτῆς κόρης, εἰς τήν ὁποίαν

δέν ἁρμόζει τόση στέρησις καί πενία ἐν μέσῳ κοινωνίας, ἥτις, πειθαρχοῦσα εἰς τόν Χριστόν, ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ ἐξ ὁλοκλήρου τήν πτωχείαν; Καί ἀφαιρέσασα τόν σταυρόν της, τόν χρυσοῦν, ἔδωκεν αὐτόν εἰς τήν πτωχήν, ἥτις μετά τήν πρώτην κατάπληξιν, δακρύουσα ἀλλά καί περιχαρής, ηὐλόγει μέ συγκινητικούς λόγους τήν φιλεύσπλαγχνον εὐεργέτιν της.

Ἄλλοτε πάλιν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, συναντήσασα καθ' ὁδόν νεάνιδα, ἥτις ἔτρεμεν ὑπό τοῦ ψύχους, ἐξέβαλε τό πολύτιμον ἐπανωφόριόν της καί τό περιέβαλεν εἰς ἐκείνην.

Οἱ γονεῖς της παρηκολούθουν μετ' ἀγαλλιάσεως τήν τόσην ἀγαθότητα τῆς θυγατρός των καί παρεκάλουν τόν Θεόν νά τήν διατηρῇ ἀείποτε ὑπήκοον εἰς τούς νόμους του καί τάς ἐντολάς του.

Ἀπό τῆς ἡλικίας τῶν δεκαέξ ἐτῶν, νέοι, καί περιουσίας καί κοινωνικῆς θέσεως καί ἀξιωμάτων, ὑπέβαλλον δι' αὐτήν προτάσεις γάμου. Ἀλλ' ἡ κόρη ἀπεποιεῖτο πάντοτε. Πατήρ καί μήτηρ ἔλεγον πρός αὐτήν ἐνίοτε, ὅτι ἡ περίοδος τῶν ἀρνήσεων ἔπρεπε νά τελειώσῃ· ὅτι τήν εἶχον μίαν καί μόνην, καί ὁ θερμότερος αὐτῶν πόθος ἦτο νά ἴδωσι τήν ἀποκατάστασίν της, πρίν ἤ ὁ θάνατος κλείσῃ τούς ὀφθαλμούς των. Καί ἐπέλεγον· ὀρφανή κόρη, τότε τί θά ἀπογείνῃ;

Η ΑΓΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Η ΕΠΙΒΑΤΙΝΗ
ΙC ΧC
ΝΙ ΚΑ

Ἀλλ᾽ ἡ Παρασκευή ὑπεξέφευγε πάντοτε· ἔλεγε δέ· ὁ οὐράνιος πατήρ ζῇ, ἐπιβλέπει καί προστατεύει πάντοτε, ὅταν πιστεύῃ τις εἰς αὐτόν καί ζῇ ὑπό τάς ἐντολάς του καί τόν ἔχῃ ὑπεράνω του, πλησίον του, ἐντός του, πῶς θά μείνῃ ποτέ ὀρφανός; Καί θέλουσα νά ἱλαρύνῃ τούς γονεῖς της, προσέθηκε. Διατί σκέπτεσθε περί ἰδικοῦ σας θανάτου; Αἱ ἡμέραι τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτῶνται ἀπό τῆς χειρός τοῦ Θεοῦ. Εἶσθε ἀκόμη τόσον ἀκμαῖοι, ὥστε κατά τούς ὅρους τῆς φύσεως δέν ἔχετε ὀλιγώτερα δικαιώματα ἐπί τῆς ζωῆς ἀπ᾽ ἐμέ. Σύ μάλιστα, μῆτερ, εἶσαι τόσον ἀνθηρά, ὥστε θά σέ ὑπέθετέ τις κατά τινα μόνον ἔτη μεγαλυτέραν ἀδελφήν μου.

Ἐνίοτε τῇ ἔλεγον ἄλλαι κόραι· εἶσθε τόσον πλούσιοι σεῖς! Τί θά γείνῃ τόση περιουσία, ἐάν ὡς λέγεται, δέν θελήσῃς ν᾽ ἀποκατασταθῇς; Καί ἡ Παρασκευή ἀπεκρίνετο δεικνύουσα πτωχούς καί παιδία ἀνυπόδητα: Ὑπάρχει καμμία περιουσία ἴση πρός τάς ἀνάγκας καί τάς στερήσεις τόσων δυστυχῶν;

Φερομένη ὑπό εὐσεβοῦς πόθου ἡ ὁσία Παρασκευή ἡ νέα, περιῆλθε ζητοῦσα νά πλουτίσῃ τάς εὐσεβεῖς ἐντυπώσεις της καί νά ἐνισχύσῃ τόν ζῆλον αὐτῆς εἰς τήν πίστιν. Οὕτω μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, εἰς Χαλκηδόνα, εἰς Ἡράκλειον, εἰς Ἱεροσόλυμα. Προέβη δέ καί μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα

διέμεινεν ἐπί τινα χρόνον εἰς γυναικεῖον μοναστήριον σπουδάζουσα τήν ζωήν τῶν ἐν αὐτῷ παρθένων. Καί ἀκολούθως, ἀποπλεύσασα ἐξ Ἰόππης, ἐπανῆλθεν εἰς τήν πατρίδα της. Ἔκτοτε ἐπεδόθη μέ περισσοτέραν ἀκόμη ὁρμήν εἰς τήν ἀνακούφισιν τῶν πτωχῶν, ὠργάνωσε δέ καί εὐσεβῆ ἕνωσιν, τῆς ὁποίας αἱ μέτοχοι γυναῖκες καί νεάνιδες περισυνέλεγον ὀρφανά καί ἀπροστάτευτα παιδία, διά τήν ἀνατροφήν τῶν ὁποίων ἐφρόντιζον μετά πολλῆς ἐπιμελείας καί στοργῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ γονεῖς της ἀπέθανον εὐχαριστημένοι καθ' ὅλα ἐκ τῆς κόρης των, ἡ ὁποία ἐγνώριζε ν' ἀφιερώνῃ τήν ζωήν καί τό χρῆμα εἰς ὑποθέσεις τόσον ἱερᾶς· μετά τινα δέ ἔτη μεταβᾶσα εἰς Κωνσταντινούπολιν καί μοιράσασα καί ἐκεῖ πολλά, ἀπεσύρθη εἰς τόπον, ὅστις ἐκαλεῖτο Καλλικράτεια, καί ἐκεῖ παρέδωκεν εἰς τόν Κύριον τήν ἁγίαν ψυχήν της.

Τό Συναξάριον αὐτῆς συνέγραψε Σλαβονιστί Εὐθύμιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιρνόβου τῆς Βουλγαρίας ὅστις συνέγραψε καί τόν Βίον τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ κτίτορος τῆς Μονῆς Ρίλας. Τοῦτο μετέφρασεν εἰς τήν ἁπλῆν ἑλληνικήν ὁ ἀοίδιμος Ἱεροδιδάσκαλος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος καί συμπεριέλαβεν εἰς τό «Νέον Λειμωνάριον». Ἡ Ἀισματική Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας ταύτης εὑρίσκεται τετυπωμένη εἰς πολλάς Ἀνθολογίας

καί εἰς ἰδαιτέραν φυλλάδα, τήν ὁποίαν συνέγραψε Μελέτιος ὁ Συρίου, ὡς ἐν αὐτῇ σημειοῦται. Νέα δέ ἡ Ὁσία αὕτη λέγεται ὡς πρός τήν παλαιάν Ὁσιομάρτυρα Παρασκευήν, καί ὡς μετά τό σχίσμα τῆς Δυτικῆς ἀπό τήν Ἀνατολικήν Ἐκκλησίαν, εἰς τούς νεωτέρους χρόνους γενομένη, δέν γνωρίζομεν ὅμως εἰς ποίων βασιλέων χρόνους ἤκμασε αὕτη.

Τό Ἱερόν Λείψανον τῆς Ὁσίας Παρασκευῆς, δέν ἠξεύρω τίνι τρόπῳ μετεκομίσθη ἀπό Καλλικρατείας εἰς τό Βελιγράδι, καί εὑρίσκετο ἐκεῖ ἕως εἰς τό 1600 ὁποῦ ἐκυριεύθη ὑπό τῶν Τούρκων, καί τότε μετεκομίσθη πάλιν (καθώς λέγει ὁ Μελέτιος Ἀθηνῶν εἰς τόν Γ΄ Τόμον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς του Ἱστορίας εἰς φύλλον 450) εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν καί εὑρίσκετο τιμώμενον

εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἕως εἰς τό 1638, καί ὁ τότε Πατριαρχεύσας ὁ Ἀδριανουπόλεως Παρθένιος, ὁ ἐπονομαζόμενος Γέρων, ἔδωσε εἰς τόν Βασίλειον τόν Ἡγεμόνα τῆς Μολδοβλαχίας, τό Λείψανον, τό ὁποῖον κατετέθη καί εὑρίσκεται ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τήν ἐν Ἰασίῳ Μονήν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καί ἐπιτελεῖ πολλότατα θαύματα, ὅθεν καί συντρέχει εἰς τήν Μνήμην τῆς Ἁγίας ὅλη σχεδόν ἡ Μολδοβλαχία καί Οὐγγροβλαχία, καί Βουλγαρία.

Πολλά δέ θαύματα ἐτέλεσε ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καί τελεῖ ἀκόμη ἕως τῆς σήμερον. Αὐτά εἶναι ἀδύνατον νά τά γράψωμεν διά τό πλῆθος· διότι καί χωλούς, καί ἀναπήρους, καί παραλυτικούς, καί κάθε εἴδους ἀσθενείας, καί κάθε πάθος θανατηφόρον ἐθεράπευσε καί θεραπεύει, καί μόνη ἡ ἁφή τῆς Ἁγίας Λάρνακος τῆς Ὁσιομάρτυρος ἀποδιώκει κάθε νόσημα· καί ἀφθόνως ὡς πηγή ἀνεξάντλητος προχέει καί πλημμυρεῖ τά ἰάματα εἰς τούς μετά πίστεως προσερχομένους· Χάριτι τοῦ αὐτήν μεγαλύναντος, καί ἀντιδοξάσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, καί Σωτῆρος ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

SFÂNTA PREACUVIOASA PARASCHEVA DE LA IAȘI
FERICIȚI CEI CURĂȚI CU INIMA CĂ ACEȘTIA VOR VEDEA PE DUMNEZEU

ΜΡ ΘΥ
SF. CUV. PARASCHEVA
DE LA IAȘI
ΙC ΧC
SF. CUV. IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA
„Fericiți cei curați cu inima, aceia vor vedea pe Dumnezeu"
SF. CUV. PEODORA DIN SIHLA

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁσιότητι βίου Μῆτερ διέπρεψας, καὶ τῷ Χριστῷ ἐνυμφεύθης τῇ καθαρᾷ σου ζωῇ· ὅθεν ἐπλήσθης δωρεῶν τῆς θείας Χάριτος, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς, χάριν ἄφθονον ἀεί, Παρασκευὴ θεοφόρε, ἐκδυσωποῦσα Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς δοξασθεῖσα δωρεᾷ τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, Παρασκευὴ τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ σου, ἀφθαρσία τό σόν σκῆνος ἐθαυμαστώθη,

ἁγιάζον τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, τῇ ἐν τούτῳ ἐνοικούσῃ θείᾳ Χάριτι, καὶ βοῶντάς σοι· Χαίροις Μῆτερ ἰσάγγελε.

Μεγαλυνάριον

Σκεῦος παρθενίας οὖσα λαμπρόν, ἀρετῶν τὸν πλοῦτον, ἐταμίευσας τῇ ψυχῇ, καὶ τὴν σὴν λαμπάδα, κρατοῦσαν ἀνημμένην, Παρασκευὴ Ὁσία, Χριστῷ ἀνέδραμες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Η ΝΕΑ

